

ves iz sebe, ker je hotel sin poročiti dekleta, ki mu ni bilo po volji. V prepiru je zagrabil vinjeni gospodar kuhinjski nož in je zabodel sina smrtno v srce. Drugega sina, ki se je vmešal v prepir, je oče huje obklatil, nakar je še sebi končal življenje z nožem. Radi nezasišanih krvavih dejanj so razburjeni ljudje daleč naokoli.

Veilna tatvina starega železa in pobeg tata. V tekstilni tovarni Mautner v St. Pavlu pri Preboldu je bilo pokradenega v zadnjem času starega železja za 10.000 din. Tat je prodal pokradeno blago v Celje in je pobegnil. Gre za 38 letnega V. K. iz Leobna, ki je že prej pripovedoval, da jo bo popihal preko meje v Nemčijo.

Običaj mrtve radi zadetka s kamnom v sence. V Oplotnici v župniji Čadram so popivali fantje, ki so se pa na poti proti domu na cesti iz Oplotnice proti Cezlaku stepili. V tepežu je zabodel 17 letni posestnikov sin Franc Obrul iz Koritnega 19 letnega posestnikovega sina Leopolda Rut-

nika s Koblja z nožem v levo nadlaktico. Obrul in 17 letni sin delavca Jožef Rožič iz Planine pri Zrečah sta začela bežati, ostali so pa metali za njima kamenje. En kamen, ki ga je vrigel obklati Leopold Rutnik, je zadel Jožefa Rožiča v levo senco s tako silo, da se je zgrudil in umrl. Orožniki so izročili pretepače okrožnemu sodišču v Celju. — Mladina, kam jadraš?!

Zagonetna zločin v Dolnji Lendavi. V Petoševcih pri Dolnji Lendavi se je zgodil v noči na 24. april zločin, kojega žrtev je postal 39 letni učitelj Milan Erkar. Omenjeni je bil namenjen k počitku in si je poprej še navil radio-aparat, da bi poslušal zadnje vesti. Naenkrat je slišal na dvorišču šum. Nagnil se je skozi okno in v tem trenutku ga je zadel strel iz puške. Erkar je zgrabil desno oko in je ustreljen še v desno ključnico. Hudo poškodovanega so prepeljali v bolnišnico v Čakovec v resnem stanju. Zločin je zaenkrat še zagonetka.

Varčevati bo treba s prehrano!

V velikih vojnah ima glavno besedo prehrana. V svetovni vojni je padla odločitev po letih, ko je zmanjkalo kruha, ki je močnejši od orožja. Nismo še pozabili skrajno slabih prehranjevalnih razmer proti koncu svetovne morije, že nam grozi s pomanjkanjem tudi sedanja evropska vojna, dasi je Jugoslavija kot agrarna država strogo nevtralna. Kakor pred 25 leti je tudi ta vojna začela z zaporo ali blokado, katere se vedno oolj zaostrejuje in jo že občutijo na vseh koncih in krajih celo oni, kateri se ne vojskujejo.

Cilj naše države v sedanji vojni je nepristranost, katero hočejo naše odločilne osebnosti obdržati do skrajnosti. Jugoslavija je kot nevojujoča se sila v položaju izvažanja prehrane. Že dosedanji naš izvoz precej občutimo, ker rastejo cene prehrani. Izvozili smo toliko živine, da je manjka. Lanski slabi pridelek krme je silil živinorejce v dobro prodajo živine. Tudi slovenski kmet je prodajal v zimi živino v nadi, da bo na spomlad, ko se bo odprla paša, dokupil. Z nakupom za nadaljnjo vzrejo ni nič, ker vozne živine ni, če pa je, pa je predraga za kmetovalca. Saj vidimo na deželi, kako primanjkuje posestnikom vozna živina. Pri spomladnem oranju so si pomagali nekateri na ta način, da je več sosedov skupaj zmoglo par volov ali krepkejših krav, s katerimi so komaj in komaj opravili oranje in druga najpotrebnejša dela.

Kakor glede živine bi znal postati s časom tudi glede prehrane. Slovenija mora uvažati kruh. Zelo dolga ter huda zima je občutno udarila ozimino. Dasi smo bogata agrarna država, pa nas vzemirjajo zbrani podatki, da moramo biti previdni ter štedljivi, sicer

bomo trpeli pomanjkanje kakor med svetovno vojno.

Svareča slika zglada takole: Letošnja zima je bila na veliko škodo ozimini po vsej Evropi. Razen tega smo doživeli letos po naših najbolj žitorodnih pokrajinah velike poplave, ki so uničile od ozimim še tisto, kar je preostalo od zime. Radi slabih vremenskih prilik je samo v Jugoslaviji obsejanih 250.000 oralov manj nego v preteklem letu. K temu treba prišteti 100.000 oralov poplavljenih polj. Že to pomeni 50.000 vagonov izgube na žetvi.

Po svetu

Belgijski liberalci so na las podobni svojim bratcem v naši državi. So namreč zastareli in zakrknjeni pristaši celotnega centralizma. Zato so v belgijskem parlamentu glasovali proti ločenima prosvetnima proračunoma za valonski (francoski) in flamski (germanski) del države. Njim lebdi pred očmi enotna prosveta naroda, čeprav sta v Belgiji dva naroda. Po glasovanju so liberalni ministri izstopili iz vlade in s tem izzvali odstop Pierlotove vlade. Belgijski kralj Leopold predloženega odstopa vlade ni sprejel, ampak je poslal predsedniku Pierlotu pismo. V pismu pravi kralj, da v času, ko stražijo belgijski vojaki meje, ni čas za ministrske krize iz notranjepolitičnih razlogov.

To je zmaga — naša vera. Dogodek, ki pod tem naslovom o njem poročamo, je omenil pridigar westminstrske katoliške prestolne cerkve (v Londonu) monsignor Howlett v

Če homo hoteli zavarovati lastno prehrano, nam ne bo preostalo za izvoz Bog znaj kaj.

Lansko leto smo morali uvoziti 10.000 vagonov koruze. Letos so vzele povodnji 200.000 oralov zemlje, ki je bila določena za koruzni pridelek. Radi tega je ogrožena tudi prehrana naših svinj ter živine, dasi se je živinsko stanje precej skrčilo radi izvoza.

Položaj na Madžarskem je enak našemu. V Romuniji je boljši, a je tudi morala ustaviti izvoz žita, da si zavaruje lastno prehrano. Nič bolj povoljni izgledi niso v Nemčiji in na Poljskem.

Po južnih krajih naše države poplave, v severnejših grozi polju suša!

Ni znano, kako je kaj v Rusiji, ki pa ne pride veliko v poštev za prehrano Evrope in posebno ne v vojnem času.

Pri vseh naravnih neprilikah preostane samo še uvoz prehrane iz prekomorskih krajev. Vsa morska pota so pod nadzorstvom zaveznikov. Zavezniški velesili bosta odločali, kateri državi bo treba priskočiti na pomoč s prehrano. Nevtralne države bodo morale skrbno paziti na to, kakšno politiko bodo vodile napram vojskujočim se državam.

Zgoraj navedena dejstva so pasivni Sloveniji resen opomin, da bo treba z letošnjim pridelkom, ki je v božjih rokah, varčno postopati, sicer nam grozi pomanjkanje, kakor smo se z njim borili med svetovno vojno. Kmetje, glejte na to, da bo vsak košček zemlje skrbno obdelan in pridelek shranjen ter ne razmetan ali prodan iz pohlepa po dobrem izkupičku!

Naslanjali so se na dolge cevi svojih pušk. Rumeni plamen debele voščente je dajal njihovim obrazom zelo resen izraz.

Nad pokrajino se je razprostirala noč. Vas je bila odeta v svetlo meglo, ki je bila v mesečini prozorna.

Možje so zrlji v Fedorja in pričakovali odločilne besede iz njegovih ust.

Če so bili obrazi mož resni, zaskrbljeni, je bil Fedorjev obraz še bolj. Med večerajšnjim in sedanjim Fedorjem je bila velika razlika.

»Sedaj moramo zažgati križe,« je dejal počasi, »in s tem dati sosednim vasem znak za vstajo.«

»Toda ali je gotovo, da se nam bodo pridružili?« je vprašal eden izmed starejših mož.

»Vsi so obljubili, da bodo storili isto, kar mi. Njihova obljuba je bila tako trdna, da ne moremo dvomiti,« je odgovoril Fedor.

Sedaj se je Aleksej vmešal v razgovor. Resno je spregovoril:

»Možje, še enkrat vse dobro premislite! Stvar je zelo resna. Ne bi bilo prav, da bi v primeru neuspeha odvržali od sebe odgovornost in s prstom kazali na enega, češ, ta je hotel imeti vstajo. Za vse, kar smo in kar bomo storili, bomo vsi nosili odgovornost. Premislite torej! Če ste na vse pripravljani, bomo začeli, drugače pa ne!«

»Vsi prevzamemo svoj del odgovornosti!« so drug za drugim odgovorili.

»Jaz sem,« je dodal eden izmed njih, »ustrelil Šubina in ni mi žal.«

»Nobenega ni med nami, ki ga ne bi ubil, če ga ne bi bil ti.«

»Da, jaz bi ga prvi!« je dodal mlajši mož. »Toda kaj bomo jutri storili, ko bodo prišli rdeči vojaki?«

»S puškami jih bomo dočakali!« je odgovoril Fedor.

»Veja!« so možje pritrdili. »Fedor, ti si voditelj, ti ukazuj! Toda koliko pušk imamo? Trideset. To bo premalo.«

»Ali si pozabil na to, da imajo tudi po drugih vaseh zakopane puške iz Denjkinovih časov? Sedaj jih bodo izkopali kot mi. Združili se bomo in sestavili dobrovoljsko divizijo, ki bo kljubovala rdečim.«

»Če Bog hoče, nas bo rešil!«

»Da, toda pod pogojem, da si bomo sami pomagali!«

»Nikomur ne bo manjkalo hrabrosti!«

»Ne, nikomur!«

»Ljudje, ki bi mogli obupati, bi bili tisti, ki ne vedo, kaj je vojna, ki se niso borili pod Denjkinovo zastavo,« je odločno rekel Fedor.

»Ali si slišal eno edino besedo strahu zaradi tega, kar smo doslej storili?«

Najbolje je, da jo pustimo nekaj časa krvaveti, ker se s tem sama izmiče. Na rano položimo nato razkuženo obvezo ali obliž, v ostalem pa prepustimo obravnavo zlasti večjih ran zdravniku.

Stirideset let v bolnišnici. V kodanjski splošni bolnišnici na Danskem je neka bolnica nedavno »slavila« nenavadno obletnico, namreč 40 letnico, od kar leži neprestano v tej bolnišnici. Pacientko je v starosti 2 let nenadno zadel mrtvoud, ki ga zdravnik na noben način niso mogli odpraviti. Tako so jo spravili 1900. leta v bolnišnico, ki je ni več zapustila. Že davno se je sprijaznila s tem življenjem in si niti ne želi, da bi kdaj živel zunaj belih sten svoje bolniške sobe.

(Dalje sledi)

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

strog in vesten uslužbenec, zato jo je toliko časa vršil. Naj mu bo lahka zemlja!

V najboljši dobi ga doletela smrt. Po daljši in mučni bolezni je umrl v starosti 34 let daleč poznani Motain Jožef, p. d. Dečarjev Pepi v Šmartnem na Pohorju. Pogreb je bil 23. aprila dopoldne. Kako je bil imenovan pri-ljubljen, je dovolj pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo njegovih prijateljev, znancev in sorodnikov. Bil je veren fant. Pri grobu se je od njega poslovil z ganljivimi besedami posestnik Repolusk Henrik. Rajnemu ostani ohranjen časten spomin — materi, bratom in sestram pa naše soznanje!

Dobra žena in krščanska mati umrla v visoki starosti. Dne 23. aprila je pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini na posledici pljučnice umrla Plevčak Roza, užitarica iz Ločendola. Stara je bila 80 let. Bila je vedno dobra žena in

krščanska mati. Vedno, tudi ob delavnikih je rada iskala utehe v cerkvi. Zapušča štiri preskrbljene otroke. Legla je v grob ravno na dan 13. obletnice smrti svojega moža, ki je podlegel steklini. Naj počiva v miru!

Svarilo vojaške oblasti pred vohuni

Generalni štab dravske divizijske oblasti svari pred sovražnimi vohuni vse državljane in zabičava posebno rodoljubnim Slovincem v sedanjih resnih ter nevarnih časih, naj bodo pazljivi na špijone ter agente, katerih je povsod dovolj. Višje vojaško opozorilo se glasi:

»Eno izmed glavnih stremiljenj sovražne obveščevalne službe je, da z vsemi sredstvi zanese zmešnjavo med ljudstvo in omaje zapanje v državno upravo, in poleg tega še, da zbira podatke o naši vojski in narodni obrambi.

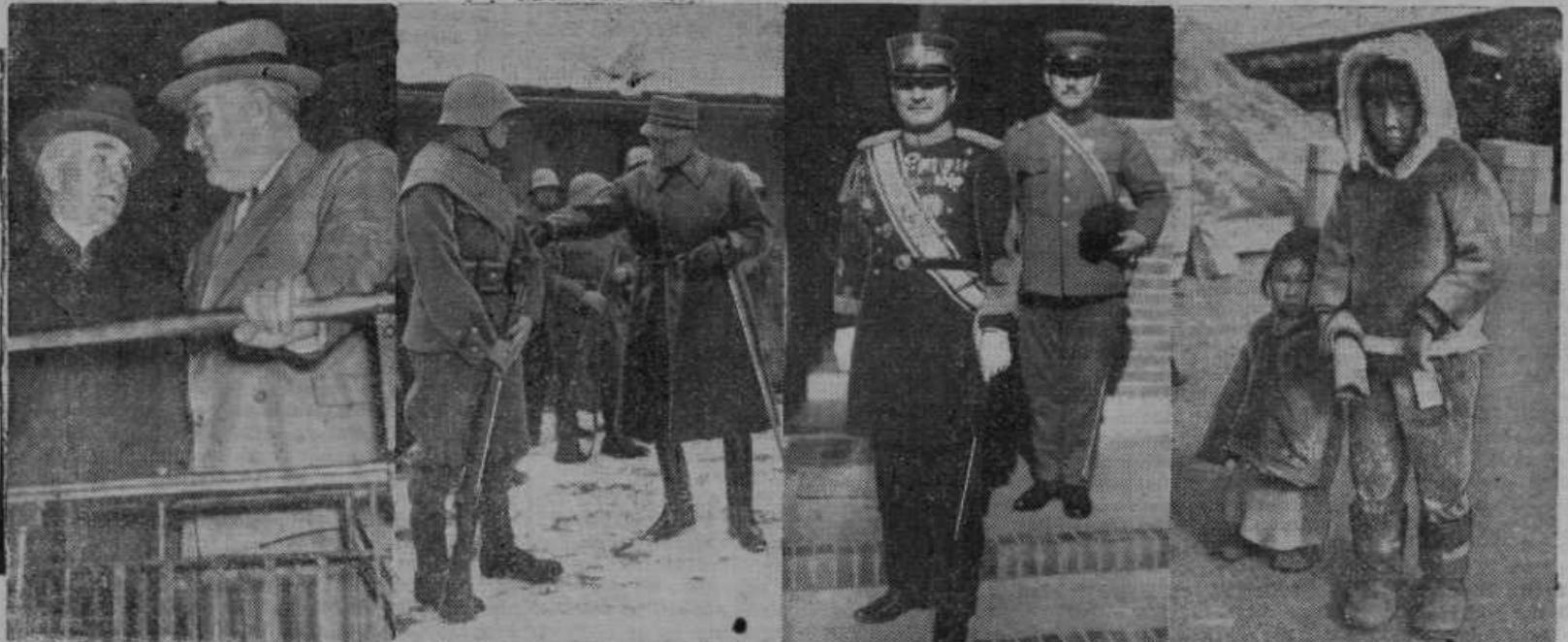
Dolžnost vseh Jugoslovanov — moških in ženskih, majhnih in velikih — je, da vse, kar okrog sebe vidijo ali zvedo in kar bi zanimalo državno obrambo in varnost države, nemudoma sporočijo — najbolje osebno — najbližji vojaški oblasti. Vsa poročila o gornjem sprejemajo: Generalštab štaba dravske divi-

zijske oblasti v Ljubljani, Metelkova ulica, in komande mesta po vseh garnizijah.

Naprošajo se vsi rodoljubni ljudje te države, naj posvetijo vso pozornost tujim osebam, med katerimi so po navadi tuji agenti in vohuni. Večkrat imajo tudi na videz brezpomembni podatki ogromno važnost. Vedno moramo imeti pred očmi, da je potrebno, da tudi na ta način storimo svojo dolžnost do kralja in domovine. Bodite v tem smislu vestni, ker boste s tem koristili državni skupnosti in samim sebi.«

JUGOSLAVIJA JE NAM SLOVENCEM BISTVENA PODLAGA NAŠEGA NARODNEGA ŽIVLJENJA.

Dr. Jože Jeraj v knjigi »Slovinci in Jugoslavija«, ki se dobi za 2 din v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila.

Predsednik Združenih ameriških držav Roosevelt (desno) v razgovoru z ameriškim zun. ministr. Hullom

General Gaisan, vrhovni poveljnik švicarske zvezne vojske, nadzoruje obmejne straže

General Abe, japonski poslanik v Nankingu pri Japoncem prijazen in od vseh nepriznani kitajski vladi

Otroka z danskega ozemlja Grönlandije, katero bo sedaj verjetno zasedla Kanada

prodal in se kam drugam preselil. Kmalu pa je to misel opustil, ker si je rekel, da bi ljudje menili, češ iz strahu je zbežal.

Dva dni ni z nikomer spregovoril, tudi z ženo ne, čepel je po ves dan pri svoji pisalni mizi in je strmel predse. Šele ko mu je Tilka pripeljala otroka: Tončka, ki je spolnil tri leta, in dveletno Ančko, se je možu obraz razjasnil. Božal je mala dva, ki ju je imel čez vse rad, in ju vzel v naročje. Potem je mignil ženi, naj ju spet vzame s seboj, in se je spet vdal svojim mrkim mislim. Tretji večer pa, ko sta se spravljal z ženo spat, je iznenada spregovoril.

»Ti, haha,« se je po silo zasmel, »jaz mu bom že pokazal, kdo je kateremu kos, temu strahopetcu.«

»Koga pa misliš, Jurij?« ga je žena plaho vprašala.

»Koga neki, če ne tega Kranjca? Strahopetno se je izmazal, gladko je vse utajil. Fej ga bodi!«

Ko mu žena ni na to nič odgovorila, je vzkipeł:

»Ti mi ne verjameš. Rajši verjameš onemu petelinu. Ti z mojimi sovražniki držiš.«

»Še na misel mi ne pride, da bi s kom držala,« se je zdaj tudi žena razvnela. »Mene ne briga, kaj imate vi moški med sabo. Opravite sami svoje prepire!«

»Ali tako? Tebi je vseeno, če tvojega moža po ceklji vlačijo.«

»Sam si si skuhal, kar si si. Mene nisi hotel poslušati. Kaj ti naj zdaj pomagam?«

»Ni mi treba pomagati. Sam si bom pomagal... Poslušaj, kaj ti pravim! Cerkev v Šentanelu je bila in je zame ni več. Ne bom šel več v njo. Svoj živi dan ne prestopim več praga v šentanelsko cerkev.«

»Za božjo voljo, ne govori vendar takih reči!«

»Jaz ne govorim kar tako. Če kaj rečem, potem to drži.«

»Kam pa boš ob nedeljah potem hodil k maši? Na Bistrico dol je dve uri.«

»Kdo pa pravi, da pojdem na Bistrico? Bistriški fajmošter je tudi Kranjec in si je z našim dober. Ta dva bi imela svoje norce z mano.«

»V Toplo gor pa je še dalje in poti so slabe.«

»He — v Toplo da bi letal? Da bi se mi ljudje smejali, ha? Tak norec nisem.«

»Kam pa potem hočeš ob nedeljah k opravi?«

»Če me v cerkvi osirajo, nisem več dolžen v cerkev hoditi. Fajmošter naj ve, da me je iz cerkve pregnal!«

»Pa vendar ne boš Bogu kljuboval, če ti je kaj navzkriž prišlo?«

»Bogu ne kljubujem. Fajmošter ni naš Bog.«

»Ampak zapoved je božja, da moraš nedelje posvečevati.«

industrija železa, je postal poleg nafte nepogrešljiva surovina naše zemlje.

Najmlajši invalid iz svetovne vojne. Dva in dvaset let po svetovni vojni je praznoval pred dnevi najmlajši invalid te vojne svoj 25. rojstni dan. Po tragičnem naključju je izgubil mladi Madžar Laszlo Robota obe nogi. Takoj po izbruhu vojne so morali več madžarskih vasi izprazniti. Rusi so prestopili meje na Karpatih, ljudje so bežali pred sovražnim ognjem v zaledje. Med begunci je bila tudi kmetica Robota s svojim dveletnim sinčkom. Ko je šla čez cesto, je priletela granata in jo ubila. Detetu je izstrelek odbil obe nogi. Sosedji so vzeli težko ranjenega dečka s seboj in zdravniki so se potrudili,

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Križ nad Dravogradom. Dne 3. maja imamo celodnevno češčenje. Slovesnosti se bodo vršile kot po navadi. Tudi v nedeljo, 5. maja, bo sveto opravilo.

Slovenska Krajina

Sobota. Knjižnica Delavske zbornice bo od dne 1. maja naprej poslovala le ob nedeljah od 9 do 11 dopoldne ter bo od tega časa znašala izposojevalnina 1 din za vsako knjigo. — Delo za spomenik prekmurskim književnikom je zopet stopilo v ospredje ter znašajo dosedanji prispevki okrog 10.000 din. Ker bo spomenik v kratkem dogotovljen, bo tudi njegovo odkritje v bližnji bodočnosti.

Beltinci. Kakor vsako leto, se je tudi letos pri nas 24. aprila vršil plemenski sejem Zveze selekcijskih društev za svetloisasto govedo v Rakičanu. Prignanih je bilo 57 komadov rodovniških bikov in nekaj rodovniških telic. Prodanih je bilo 31 rodovniških bikov, in sicer za rodovniške organizacije 5 bikov z banovinsko podporo za 22.000 din — povprečna cena teh je bila 4400 din —, 11 bikov za občine z banovinsko podporo za ceno 35.400 din, 5 bikov s podporo okrajnih kmetijskih odborov za 12.650 din,

za mesto in okraj Ljubljana 10 bikov brez podpore za 35.800 din. Kmetovalci-živinorejci, ki so člani te organizacije in so svojo živino tako vzgajali, da je odgovarjala za plemenski material, so bili s prodajo povsem zadovoljni in se jim je trud, ki so ga posvetili vzgoji blkecev, dobro plačal, ker če bi živino redili še nad eno leto in jo potem prodali mesarju, ne bi dobili toliko kot so prejeli sedaj.

Grad. Dolgoletna vroča želja faranov se je vendarle uresničila. Našo faro je dobil v upravo novi župnik, dosedanji provizor g. Ivan Kolenc, ki si je doslej mnogo prizadeval za njeno ureditev in vsestranski napredek. Inštaliran je bil v nedeljo, 28. aprila. Inštalacijske obrede je opravil župnikov brat g. prof. Franjo Kolenc. Našemu g. župniku želimo pri novo podeljeni župniji obilo božjega blagoslova, da bo lahko svoje ovčice vodil v čim večjo čast božjo in zveščanje duš!

Pertoča. Pred dnevi je bila na tehničnem oddelku banske uprave druga licitacija za preložitve banovinske ceste Pertoča—Hodoš v znesku 272.000 din. Gradbena dela je izlicitiralo podjetje Ivan Svetina iz Ljubljane. Veseli nas, da se bo končno ta cesta uredila.

Filovec. Prejšnji terek je na južni strani nenadoma začel goreti mlad gozd križevačke imovne občine. Ker je pihal močan jug, se je požar

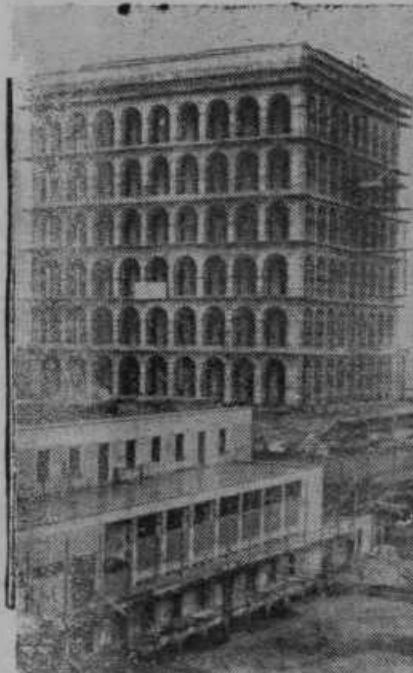
CROATIA BATERIJE

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica
JOSIP PASPA
ZAGREB, NOTURAŠKA 69

z bliskovito naglico širil proti severu. Ker je začelo goreti ponoči, požara dolgo niso opazili in je uničil preko 60 oralov mladega gozda. Gašenje je radi velikega obsega bilo zelo težko, vendar se je ljudem ob ugodnem terenu isto posrečilo. Škoda je ogromna.

Haloze

Sv. Andraž v Halozah. V nedeljo, 21. aprila, se je po rani službi božji vršil v društvenih prostorih shod JRZ. Kot govornik je nastopil bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc. G. govornik nam je povedal veliko novega iz zunanje in notranje politike ter o dobrih in prijateljskih odnosih, ki jih ima naša država s tujimi državami. Posebno pa so nas zanimala besede, ki jih je navezal na bližajočo se samoupravo Slovenije, katero vsi tako težko pričakujemo. Dosegli pa

Italija se pripravlja na svetovno razstavo leta 1942. Delo je že v polnem teku. V tem nebotičniku bodo razstavni prostori

Angleško vojaštvo v Franciji v prostem času obiskuje Francozije in se v pomenku z njimi uči njihovega jezika

V nemških tovarnah za strelivo uporabljajo tudi ženske delavke, ki montirajo na granate vžigalnike. Je to zelo nevarno delo

V nemško armado so uvedli ženske sanitejke kot pomožne čete. Slika nam predstavlja tri sanitejke pri vezbanju

da so nesrečnemu bitju ohranili življenje. Deček je dobil rento, naučil se je krojaštva. — Regent Horthy mu je rento spet obnovil ter jo bo najmlajši invalid svetovne vojne dobival do kraja življenja.

Razdelitev današnje Kitajske. Z vzpostavitvijo nove kitajske vlade pod predsedstvom izdajalca Vangčingveja in pokroviteljstvom Japoncev, se je Kitajska razkosala na dva neenaka dela. Pod vladjo Cangkajšeka, ki stoji v Cungskingu, je še 6.029.000 kv. km zemlje in 250 milijonov prebivalcev. K temu je treba dodati še Tibet, ki meri 905.000 kv. km in ima 800.000 ljudi. Vlada kitajskega Kuusinena Vangčingveja ima pod seboj 1.336.000 kv. km zemlje in blizu 180 milijonov prebival-

»To tudi bom zmeraj. Saj lahko tudi doma molim. Z Bogom bom že uredil, mi ni treba ne fajmoštra ne cerkve pri tem.«

»Za božjo voljo, Jurij! Govoriš, kakor kak brezverec. Pomisli tudi, kaj bodo naši ljudje rekli!«

»Zaradi mene naj govorijo, kar hočejo! — Meni je še celo prav, da ljudje vidijo, kako me je fajmošter iz cerkve pregnal.«

»Sam si boš v lastno skledo pljunil. Če ti v cerkev ne boš več hodil, tudi k nam v gostilno ne bojo ljudje več prihajali.«

»Kdor noče v mojo gostilno, naj pa se je izogne! Meni nikogar ni treba.«

»Če boš kazal tako mrz do gospoda, bo kmalu vsa fara proti tebi. Gospoda imajo ljudje radi.«

»Ti se ga držiš kakor cek, povsodi ga braniš. Toda zdaj ostanem pri svojem — tudi tebi navkljub.«

»Je le tvoja škoda. Meni je vseeno.«

»Da, da, tebi je vseeno, tebi sploh ni mar za moža,« je rohnol v vedno hujši jezi; »le pojdi k fajmoštru in povej mu, da ti je žal, ker si me vzela!«

»Jurij, če tako začneš, te je res hudo poslušati,« mu je žena užaljeno odvrnila.

Tedaj je vzkipeł:

»Pa pojdi, če me ne moreš poslušati, le kar pojdi! Vsa vrata so ti odprta. Zaradi mene lahko takoj greš.«

Tilka se je začela bridko jokati. Čez nekaj časa je dejala trmasto:

»Ti me iz hiše goniš. Ko bi otrok ne bilo...«

»Zaradi otrok si ne delaj skrbi,« ji je zabrusil; »za otroke bom skrbel jaz. — Jaz sem oče.«

Žena je glasno zaihtela in zbežala iz sobe, mož pa je z vojaškimi koraki meril sobo gor in dol. Sonce sreče v Končnikovem domu pa je zakril temen oblak.

Drugo jutro je obhajalo Tilko bridko kesanje, da se včeraj ni premagala in da je možu tako nepremišljeno ugovarjala. Zaradi tega je bila danes ves dan okoli njega, obdala ga je z vso ljubeznijo in bila z njim prijazna, kakor da se ni nič zgodilo. To je Juriju delo dobro in zvečer je nenadoma odnehal s svojim mrčanjem in je spregovoril na pol hude in na pol dobre volje:

»Torej si si premislila? Boš le ostala pri meni?«

»Moj Bog, kam pa naj grem?« je zaihtela. »Saj na vsem svetu nimam človeka, ki bi ga rajši imela.«

»Potem je spet vse po starem. To veš, da te imam tudi jaz rad. Zdaj je vse dobro. Le tega ne poizkušaj, da bi me hotela pod komando dobiti!«

»Za božjo voljo, Jurij, to mi še v sanjah ni prišlo na misel. Gospodar v hiši si ti.«

Podala sta si roko in se poljubila.

Tako je bil pri Končniku torej zopet mir. Prav srečna pa Tilka ni bila več. Končnik je namreč ostal pri